

voorzag zijn naam altijd van het achtervoegsel Hz., om zich te onderscheiden van zijn talrijke gelijknamige neven, onder wie de bekende Utrechtse archivaris mr. Samuel Muller Fzn. Onze Samuel, H.zoon dus, werd op 8 juni 1852 geboren in het huis Leuvehaven 3-15, dat is aan de westzijde van dat water, tegenover de ingang van de Wijnhaven. Afgezien van zijn studietijd in Leiden zou hij steeds in Rotterdam blijven wonen: na de Leuvehaven eerst bij zijn ouders in het nog bestaande pand Parklaan 1, vervolgens aan de Eendrachtsweg nr. 39 en tenslotte op het adres Westersingel 103. Vrij onverwacht overleed hij daar op 7 augustus 1915. Muller was ongehuwd en liet zijn archief en dat van zijn vader na aan een neef. Thans berust het archief Muller in het Rotterdamse gemeentearchief.⁹⁾

Muller stamde uit een van oorsprong Duitse familie die eerst te Gerolsheim in de Pfalz, later in Krefeld gevestigd was.¹⁰⁾ Grootvader Samuel (Krefeld 1785 - Amsterdam 1875) kwam naar Nederland, veranderde zijn naam van Müller in Muller, was doopsgezind predikant en bracht het tot hoogleraar aan wat later het Doopsgezind Seminarie zou heten. Uit zijn huwelijk met de Haarlemse Femina Geertruida Mabé (Haarlem 1784 - Amsterdam 1870) werden acht kinderen geboren, vier zoons en evenveel dochters. Van die dochters trouwde er een met een doopsgezind predikant, een ander met een Zwolse kassier, terwijl er twee ongehuwd bleven. Interessanter dan die dochters zijn voor een schets van de levensloop van Samuel Hz. de zoons van Samuel sr.

De oudste van hen, Christiaan (1813-1896), werd predikant. Hij mocht beleven dat een van zijn jongere zoons, de historicus Pieter Lodewijk (1842-1904), in Groningen en vervolgens te Leiden hoogleraar in de algemene geschiedenis werd. Hij is onder meer bekend als een van de redacteurs van Fruins Verzamelde Werken.

Samuels tweede zoon was de vooral als antiquaar bekende Frederik Muller (1817-1881). Diens oudste zoon, Samuel Fzn (1848-1922),¹¹⁾ werd de al vermelde archivaris in Utrecht, terwijl een andere zoon, Jacob Wijbrand, het net als zijn neef Pieter Lodewijk tot hoogleraar te Leiden bracht, dit keer in de Nederlandse taal- en letterkunde. Blijkbaar was dit de meest geleerde tak van de familie, want weer een zoon van die Jacob Wijbrand, Frederik Muller Jzn (1883-1944), een classicus, werd eveneens hoogleraar, eerst in Amsterdam, daarna, ook al, in Leiden. Zijn naam leeft onder meer voort dankzij zijn bij Wolters